

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 115/10
Luksemburg, 25 listopada 2010 r.

Wyrok w sprawie C-47/09
Komisja Europejska / Republika Włoch

Zezwalając na używanie nazwy „czysta czekolada” Włochy naruszyły prawo Unii

Prawidłowe poinformowanie konsumentów może zostać zapewnione poprzez umieszczenie na etykiecie wskazówki dotyczącej braku zastępczych tłuszczów roślinnych

Prawo Unii dotyczące etykietowania wyrobów czekoladowych i kakaowych¹ harmonizuje ich nazwy handlowe. Jeżeli wyroby te zawierają do 5% tłuszczów roślinnych innych niż masło kakaowe (zwanym zastępczymi), ich nazwa pozostaje niezmienną, ale oznakowane ich etykiety powinny zawierać napisaną pogrubionym drukiem specjalną wzmiankę: „oprócz masła kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”.

W przypadku produktów zawierających wyłącznie masło kakaowe możliwe jest podanie tej informacji na ich etykiecie, z zastrzeżeniem, że jest ona poprawna, neutralna, obiektywna i nie wprowadza konsumenta w błąd.

Przepisy włoskie przewidują możliwość dodania lub włączenia do nazw handlowych wzmianki „czysta czekolada” albo umieszczenia jej w innym miejscu na etykiecie wyrobów niezawierających tłuszczów zastępczych i określają grzywny administracyjne (od 3000 do 8000 EUR) za naruszenie tych przepisów.

Komisja wniosła do Trybunału skargę przeciwko Włochom o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, wskazując, że wprowadziły one dodatkową nazwę handlową dla wyrobów czekoladowych, zgodnie z którą mogą być one lub nie mogą być uważane za „czyste”, co zdaniem Komisji stanowi naruszenie dyrektywy i jest niezgodne z orzecznictwem Trybunału. Komisja uważa, że konsument powinien zostać poinformowany o obecności lub braku tłuszczów zastępczych w czekoladzie poprzez oznakowanie na etykiecie, a nie poprzez użycie odrębnej nazwy handlowej.

Trybunał przypomniał na wstępie, że Unia Europejska wprowadziła **pełną harmonizację nazw handlowych wyrobów kakaowych i czekoladowych, mającą na celu zagwarantowanie jednolitości rynku wewnętrznego**. Nazwy te są jednocześnie **obowiązkowe i zastrzeżone dla wyrobów wymienionych w przepisach unijnych**. Uściśliwszy to, Trybunał stwierdził, że przepisy te **nie przewidują nazwy handlowej „czysta czekolada” ani nie zezwalają na jej wprowadzenie przez ustawodawcę krajowego**. W tej sytuacji przepisy włoskie są niezgodne z systemem nazw handlowych ustalonym przez prawo Unii.

Ponadto Trybunał wskazał, że **system podwójnego nazewnictwa wprowadzony przez włoskiego ustawodawcę nie spełnia również wymogów prawa Unii, aby konsument otrzymał poprawną, neutralną i obiektywną informację, która nie wprowadza go w błąd**. W orzecznictwie Trybunału² zostało już bowiem stwierdzone, że dodanie tłuszczów zastępczych do wyrobów kakaowych i czekoladowych spełniających określone w przepisach unijnych wymogi dotyczące zawartości minimalnych nie zmienia charakteru tych wyrobów w sposób istotny,

¹ Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109, s. 29) oraz dyrektywa 2000/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnosząca się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 197, s. 19).

² Wyrok z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie [C-14/00](#) Komisja przeciwko Włochom (zob. [komunikat prasowy](#)).

powodujący ich przekształcenie w wyroby innego rodzaju i w konsekwencji nie uzasadnia ich odrębnych nazw handlowych.

Trybunał dodał natomiast, że zgodnie z uregulowaniami Unii dodanie w innej części etykiety neutralnej i obiektywnej wskazówki informującej konsumentów o tym, iż wyrób nie zawiera tłuszczów roślinnych innych niż masło kakaowe, zgodnie z tym orzecnictwem wystarcza, aby zapewnić prawidłowe poinformowanie konsumentów.

W konsekwencji Trybunał stwierdził, że przepisy włoskie, umożliwiając istnienie dwóch rodzajów nazw handlowych oznaczających wyroby co do zasady takie same, mogą wprowadzać konsumentów w błąd i w ten sposób naruszać ich prawo do prawidłowej, neutralnej i obiektywnej informacji.

Trybunał stwierdził zatem, że Włochy uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy prawa Unii.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kołowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106